

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 5001/2021
16.06.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Славољуб Миросављевић адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарство финансија - Пореска управа у Јагодини, коју заступа Државно правобранилаштво - Одељење у Крагујевцу, ради накнаде штете због изгубљене добити, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3093/20 од 30.03.2021. године, у седници већа одржаној дана 16.06.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3093/20 од 30.03.2021. године, другог и четвртог става изреке.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3093/20 од 30.03.2021. године, ставом првим изреке, укинута је пресуда Основног суда у Јагодини П 1187/20 од 05.11.2020. године. Ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да на име изгубљене добити коју би тужилац остварио издавањем у закуп пословног простора површине 137м² у приземљу пословне зграде у ..., улица ... број .. на парцели .. КО ... у периоду од 22.02.2010. године до 09.09.2010. године исплати износ од 813.161,25 динара са законском затезном каматом од 26.08.2019. године до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу којим је тужилац тражио да се тужена обавезе на исплату накнаде штете на име изгубљене добити за период од 09.09.2010. године до 18.10.2010. године, у износу од још 67.530,79 динара са законском затезном каматом од 26.08.2019. године до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да на име трошкова поступка исплати тужиоцу износ од 113.856,44 динара у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 403. став 2. тачка 3. и члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужене није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизијом се посебно не указује на процесне одредбе које другостепени суд није применио или је погрешно применио, тако да су наводи ревидента о битној повреди одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП учињеној у другостепеном поступку, у потпуности паушални.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је у поступку принудне наплате пореског дуга пореског дужника „Елмосградња“ ДОО из Јагодине купио пословни простор у приземљу зграде у улици ... број .. у По уплати цене порески орган је 22.02.2010. године донео решење о предаји означеног пословног простора тужиоцу. То решење није извршено и тужиоцу пословни простор није предат у posed. Наведено решење је, по жалби пореског дужника, другостепени орган поништио и предмет вратио првостепеном органу на поновни поступак. Принудна наплата пореског дуга одређена је решењем пореског органа од 03.04.2009. године, које је оглашено ништавим решењем тог органа од 11.10.2010. године, донетим по службеној дужности. Истим решењем поништени су и сви други порески акти донети у поступку спровођења принудне наплате, поред осталих и решење пореског органа од 01.02.2010. године којим је одлучено да се тужиоцу, као најповољнијем понуђачу, продаје означени пословни простор. Разлог за оглашавање ништавом принудне продаје била је немогућност извршења јер је правноснажном пресудом на основу признања Привредног суда у Крагујевцу П 967/10 од 13.07.2010. године поништен уговор од 30.12.2006. године на основу којег је порески дужник постао власник предметног пословног простора и то привредно друштво обавезано да тај пословни простор врати у стечајну масу привредног друштва „Елмосстан“ ДОО из Јагодине. Истом пресудом утврђена је ништавост и судског поравнања које су наведена привредна друштва закључила 13.03.2007. године у предмету Општинског суда у Јагодини Р 165/07. По оглашавању ништавом принудне продаје порески орган је 18.10.2010. године донео решење о враћању тужиоцу новчаних средстава уплаћених на име депозита и цене пословног простора, са обрачунатом затезном каматом од дана извршених уплата. Тужиоцу су ова новчана средства враћена 22.10.2010. године. Решење о оглашавању ништавом принудне продаје поништено је решењем другостепеног пореског органа од 01.11.2011. године, донетог у извршењу пресуде Управног суда У 13440/11 од 21.03.2013. године којом је уважена тужба и поништено решење другостепеног органа (о одбијању жалбе тужиоца) и предмет враћен првостепеном органу на поновни поступак. У међувремену, пресудом Врховног касационог суда Пзз 12/10 од 27.10.2011. године делимично је усвојен захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужилаштва и преиначена пресуда на основу признања Привредног суда у Крагујевцу П 967/10 од 13.07.2010. године, тако што је одбијен тужбени захтев за утврђење ништавости уговора од 30.12.2006. године и судског поравнања Р 165/07 од 13.03.2007. године, као и за враћање спорног пословног простора у стечајну масу привредног друштва „Елмосстан“ ДОО из Јагодине, што је био разлог да Управни суд усвоји тужбу у управном спору и поништи другостепено решење. Након тога је првостепени порески орган 11.03.2014. године, по службеној дужности поновио поступак окончан решењем од 18.10.2010. године (о враћању тужиоцу уплаћених износа са каматом), поништио то решење и наложио тужиоцу да у року од осам дана уплати износ цене за продати пословни простор и врати исплаћену затезну камату. Посебним решењем од 07.04.2014. године одлучено је о предаји пословног простора тужиоцу, и то решење је извршено 16.06.2014. године. Вештачењем је утврђена висина штете - изгубљене добити због немогућности издавања пословног простора у закуп, на основу закупнине

утврђене одлуком локалне самоуправе о располагању непокретностима у државној својини.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања, другостепени суд је о тужбеном захтеву одлучио правилном применом материјалног права.

Тужена одговара за незаконит и неправилан рад својих органа, у смислу члана 172. став 1. Закона о облигационим односима. Исправан је закључак нижестепеног суда о неправилном поступању органа тужене државе који нису извршили своје решење од 22.02.2010. године о предаји предметног пословног простора тужиоцу, који је исти купио у поступку принудне продаје. Жалба пореског дужника изјављена против тог решења није одлагала његово извршење јер је чланом 147. став 1. тада важећег Закона о пореском поступку и пореској администрацији било прописано да жалба не одлаже извршење пореског управног акта. Због тога није постојала сметња да се тужиоцу, који је исплатио продајну цену, купљени пословни простор преда у државину без обзира на то што је против решења о његовој предаји изјављена жалба.

Пошто орган тужене није тако поступио, тужиоцу је нанета штета у висини изгубљене добити у смислу члана 189. став 1. и 3. Закона о облигационим односима, у висини закупнине коју би остварио издавањем пословног простора у периоду од доношења решења о његовој предаји па до дана његовог поништавања. Висина штете утврђена је вештачењем. На налаз вештака тужена је имала примедбе о којима се вештак изјаснио. Након изјашњења вештака тужена није предлагала ново вештачење, а висина штете је чињеница која се не може утврђивати без вештачења јер суд о томе не располаже стручним знањем. Налаз и мишљење једног вештака могу се оспорити само налазом других вештака, а ново вештачење у овом спору је изостало.

Из наведених разлога, по налажењу ревизијског суда, нису основани наводи тужене о погрешној примени материјалног права. Због тога је на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић